

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) M.570 senesinde Arabistan'ın Mekke şehrinde doğdu. Dedesi Abdül Muttalib ona "Muhammed" ismini verdi. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) öksüz olarak dünyaya geldi. Babası Abdullah, doğumundan bir kaç ay önce vefat etmişti. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) Arabistan'da Kureyş denilen, hatırı sayılır, itibarlı asil bir kabileye mensuptu. Hz. Muhammed (S.A.V.)'in annesi Hazret-i Âmine (A.S.) Arap geleneğine uygun olarak bebeğini büyötmek için Halime (R.A.) adlı sütanneye verdi. O'da bebeği köyüne götürdü.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) altı yaşındayken annesi vefat etti. Dedesi Abdül Muttalib çocuğu himayesine aldı, fakat iki sene sonra o, da öldü.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) ondan sonra amcası Ebu Talib'in korumasına alındı. Hazret-i Muhammed (S.A.V.) gençlik çağına gelince, öteki çocuklar gibi, keçi ve deve sürüsünü otlatmaya başladı. O, çok asil bir çocuktur. Hiçbir zaman yalan söylemezdi. Daima dürüst ve ciddi davranırdı. Fakirlere ve güçsüzlere yardım ederdi. Büyüklerine karşı saygılı, küçüklerine karşı ise sevgi doluydu.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) on iki yaşına gelince amcası Ebu Talip, kendisini bir ticaret kervanıyla birlikte Suriye'ye götürdü. Yirmi beş yaşındayken Hazret-i Muhammed (S.A.V.) Mekke'de zengin ve dul bir hanım olan Hazret-i Hatice (R.A.) ile evlendi. Hatice Hazretleri o sıralarda kırk yaşındaydı.

Hazret-i Hatice (R.A.) evlendikten sonra bütün servetini Hazret-i Muhammed teslim etti. Hz. Muhammed de o serveti muhtaç ve yoksulların ihtiyaçları için kullanırdı.

Hz. Muhammed (S.A.V.) kırk yaşına gelince Cenab-ı Hak (C.C.) tarafından yeryüzündeki insanlara peygamber tayin edildi. Hz. Muhammed (S.A.V.) Mekke dışında "Hira" adlı mağaraya gidip ibadet ederdi. O, Mekke'deki insanların yaşayışlarından memnun değildi. O günlerde yoksul ve yetimlere kimse yardımcı olamazdı. Halk tahta yahut taştan yapılmış putlara tapardı. Bir gün "Hira" mağarasında ibadet ederken Cebrail (A.S.) Allah'ın mesajını, Hazret-i Muhammed'e (S.A.V.) getirdi. Böylece Hazret-i Muhammed'e (S.A.V.) vahiy gelmeye başladı. Kendisine gelen bu ve bundan sonraki vahiyler Kuran-ı Kerim'i oluşturdu.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) 63 yaşında vefat etti. O ana kadar İslâm dini bütün Arabistan'a yayılmıştı. Hazret-i Muhammed Resulullah (S.A.V.) herkese sevgi ve şefkat gösterirdi. Hatta düşmanlarına karşı da merhametliydi. Ancak çocuklarına karşı özellikle şevkatli idi.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.)'in insanoğluna yaptığı ihsanlardan en önemlilerinden biri, yeni doğan kız çocuklarının öldürülmesini yasaklamasıdır. Hazret-i Muhammed'den (S.A.V.) önce Arabistan'da kızların doğumunu ailenin şerefini küçük düşürücü olarak nitelendiren kabileler vardı. O yüzden bazı kabile reisleri, kız doğar doğmaz onu öldürürlerdi. Böyle yapmakla ailenin şerefine korunabileceği sanılırdı. Hz.Resulullah (S.A.V.) bu zalimane geleneği kaldırdı. Çocuklara, özellikle kızlara karşı olan ve sevgi şefkatinide böylece göstermiş oldu.

Hazret-i Resulullah yandaşlarına çocuklara saygı ve sevgi göstermelerini tavsiye etmiştir. Büyükler bazen çocukları hor görürler. Hatta genel olarak çocuklarını seven; onları iyi besleyen; onlara güzel elbiseler sağlayan ve böylece çocuklarına iyi bakan anne ve babalar bile, çocuklarını duygu ve düşüncelerine fazla değer vermezler. Onları küçük zannederek bazen tamamen ihmal ederler. Resulullah (S.A.V.) bu çeşit anne ve babaları çocuklarına karşı şefkatli olmalarını ve onlara saygı göstermeleri gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca çocukları ilgilendiren konular hakkında onlarla fikir alışverişinde bulunmaları gerektiğinde belirtmiştir. Böylece onlara iyi terbiye vermeleri gerektiğini bildirmiş ve çocukların da büyüklerine karşı saygılı olmalarını önermiştir. Bu Hz.Resulullah'ın çocuklara olan büyük ihsanlardan birisidir.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.), bir kişi ölünce servetinin bütün çocukları arasında eşit olarak dağıtılması gerektiğini belirtmiştir. O;

"Küçük çocuklara da servetden payları verilmelidir" buyurmuştur. Arabistan'ın eski geleneğine göre bir kişinin servetinden en büyük pay en büyük oğluna verilirdi. Böylece küçük kardeşleri tamamen ona bağımlı olurlardı. Bugün bile dünyanın bazı ülkelerinde, bir kişi vefat edince terekesi en büyük evlâdına verilir.

Müslüman bir toplumda bütün çocuklar eşit oranda anne ve babalarının terekesine sahip olurlar. Bu kadar eşsiz bir talimat ileri sürdüğü için hepimiz Hz. Muhammed'in (S.A.V.) zekasına hayranlık duymalıyız. Yüce Allah'ın selâmı ve rahmeti üzerine olsun.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) kızların eğitime büyük önem vermiştir. O, Müslümanlar'a kızların

tahsili konusunda özen göstermelerini emretmiştir. Kızlar böylece gelecekte yalnız iyi birer anne olmakla kalmayıp toplumlarına da çok yararlı olabilirler.

Hazret-i Muhammed (S.A.V.) bütün anne ve babalara çocukları hakkında hayır duasında bulunmalarını tavsiye etmiştir. Hazret-i Muhammed Resulullah'ın (S.A.V.) anne ve babalara çocukları için öğrettiği birçok hayır dua vardır, dualarından bir tanesi de şöyledir:

"Ya Rabbi! Beni ve benim neslimi Allah'a ortak koştuktan uzak tut. Ya Rabbi! Bizlere senin rızana bağlı kalmamızı nasip eyle ve neslimizi de sana boyun eğenlerden kıl. Ya Rabbi! Beni ve neslimi sana ibadet etmemizi nasip eyle. Ya Rabbi! Eşlerimizi ve çocuklarımızı gözümüzü serin tutanlardan yap ve bizlere doğrular için de örnek olmamızı nasip eyle."

Bu güzel duayı Müslümanlar'a öğreten Hazret-i Muhammed (S.A.V.)'dir.

Yetim ve öksüzlerin iyi yetiştirilmesini de o, bize öğretmiştir. Yüce Allah (C.C.) Kuran-ı Kerim'de;

"Yetimi küçümseyerek ona karşı kötü muamele yapmayınız." buyurmuştur. Hazret-i Resulullah (S.A.V.) da:

"Ben ve yetimin ihtiyaçlarını karşılayan ve onu en iyi şekilde yetiştiren cennette beraber oluruz buyurmuştur."

Hazret-i Resulullah (S.A.V.) kendisi de bir öksüz ve yetim idi. Onun için onların durumlarını en güzel o, bilirdi.

Yine Peygamber Efendimiz "Ey insanlar! Her birimiz bakmakta sorumlu olduğu kimseler hakkında Hak Teala önünde hesap verecektir." buyurmuştur.

Bazı insanlar, yaşlılar ve çocuklar gibi güçsüz ve zayıf kimselere bakmakta sorumlu olabilirler. İşte Allah onlardan vazifeleri konusunda cevap isteyecek ve vazifelerini iyi yapıp yapmadıklarını soracaktır. Bu çeşit insanlar, meselâ öğretmenler, anne ve babalar, kardeşler, iş verenler ve büyükler vb. görevlerini mümkün olduğu kadar en iyi bir şekilde yapmalıdırlar. Keza çocuklara bakmakla yükümlü olanlar da onların iyi terbiye edinmeleri ve iyi bir şekilde eğitilmeleri konusunda çok duyarlı olmalıdırlar.

Hazret-i Resulullah (S.A.V.) Müslümanlar'a çocuklarına karşı davranışlarında dürüst olmalarını emretmiştir.

Bir kere adamın birisi Hz.Resulullah'a (S.A.V.) gitti ve:

"Ya Resulullah (S.A.V.)! Bu oğluma şu şu malımı veriyorum. Sen buna şahit ol." dedi.

"Diğer çocuklarına da aynısını verdin mi?" diye sordu Resulullah (S.A.V.)

"Hayır" dedi adam

"Öyleyse ben bu haksızlığa şahit olamam" dedi Hazret-i Resulullah (S.A.V.)

Demek ki Hz.Resulullah(S.A.V.) Müslüman anne ve babaların çocuklarına karşı ayırım yapmamalarını ve onlara eşit muamele yapmalarını isterdi.

Annesi, Peygamberimizin kölesi olan Enes (r.a.)'i Resulullah'ın hizmetine vermişti. Enes on yaşında iken Resulullah'ın (S.A.V.) hizmetine başladı ve on sekiz yaşına kadar bu işe devam etti. Onun dediğine göre Hazret-i Resulullah (S.A.V.) hiçbir zaman, şunu neden yaptın yahut onu neden yapmadın diyerek Enes'i azarlamadı.

Bu da Hazret-i Resulü Allah'ın (S.A.V.) çocukları ne kadar sevdiğini kanıtlamaktadır.

Bir gün Resulü Allah'ın torunları kendisini ziyarete geldiler. Hazret-i Resulü Allah (S.A.V.) da onları kucağına alarak öptü. Bedevilerden birisi bunu görünce hayretle:

"Ya Resulü Allah (S.A.V.)! Biz senin yaptığın gibi aslâ çocuklarımızı öpmeyiz." dedi. Bunun üzerine Resulü Allah (S.A.V.):

"Eğer kalbinizde çocuklar için sevgi ve şefkat yoksa ben ne yapabilirim?" buyurdu.

Bir gün Hazret-i Resulü Allah (S.A.V.) ashabından birisinin evine gitti. Yolda kadının birisinin oğluna.

"Yavrum buraya gel. Sana yiyecek bir şey vereceğim" dediğini ve böylece çocuğu çağırdığını gördü. Resulü Allah(S.A.V.) kadına:

"Çocuğa ne vereceksin?" diye sordu. Kadın ise:

"Kuru hurma " diye cevap verdi. Resulü Allah(S.A.V.) kadına öğüt vererek:

"Çocuğa bir şey söz verip onu yerine getirmezsen, bir yalancı gibi günah kazanmış olursun." buyurdu.

Resulü Allah'ın bu sözü bize sözlerimize, özellikle çocuklara verdiğimiz sözlere bağlı kalmamız gerektiğini hatırlatmaktadır.

Yalan söylemek iyi değildir. Böyle bir alışkanlık gelişip yerleşirse daha sonra ondan kurtulmak zor olur. Genel olarak çocuklar büyüklerini taklit ederler. Büyükler de küçükler için iyi birer örnek olmalıdırlar ve aslâ yalan söylememelidirler.

Bir defa Resulü Allah (S.A.V.) imamlık yaparken namazını uzatmak niyetindeydi. Fakat bir çocuğun ağlamasını işitince namazını çabuk bitiriverdi. Çocuğun annesinin sıkıntıya girmesini istemiyordu.

Resulü Allah (S.A.V.) çocukların yüzüne tokat atmanın yasak olduğunu emretti.

Bazı ülkelerde bugün bile çocuklara yüzlerine tokat atılarak ceza verilir. Bu davranış bazen çocukların yüzlerinde iz bırakır yahut ta tehlikeli olarak yaralanabilirler. Hazret-i Resulü Allah (S.A.V.) çocukların yüzlerine darbe vurmaya yasaklayarak onları ne kadar sevdiğini ayrıca ne derece derin düşündüğünü kanıtlamıştır. Bildiğiniz gibi bir insanın yüzü bedeninin en hassas ve en nazik parçasıdır. Yüze vurmaya çok tehlikeli sonuçlar doğurabilir. Onun için Hazret-i Muhammed'in (S.A.V.) güzel talimatına hepimiz uymalıyız.

Hız. Mirza Tahir Ahmed